

DM POSTA- LÁDA

„Ballagjon gyalog!”

Özv. Bozóki Jánosné (Kassza u. 15.) arról ír, hogy milyen udvariatlan — az ő szavával élve sem túlzás, „minősíthetetlen” — magatartást tanúsított vele, 72 éves, beteglábú asszonnyal szemben egy villamosvezető.

Március 4-én, reggel 5 óra 30 perckor szállt fel a 4-es számú járatra az idős asszony, amikor munkahelyéről, a Hungária Szállóból igyekezett haza, a Vám térnél, ahol le akart szállni — nem állt meg a villamos. Hogy miért, erre a kalauzón sem tudott választ adni. A kérdésre, hogy jut vissza a végállomásra a Vám térre a poruljárt utas, már kész volt a felelet: „ráér gyalog is viszsza ballagni, kitelik az idejéből” — írja olvasónk. A tanácsot azonban nem fogadta meg, bérletével visszaszállt a kocsiba. A kalauzón azonban durva szavakkal illetve emiatt.

Egyes közlekedési dolgozóknak, úgy tünik, nem árta időnként illemtanórákat adni, ahol az utasokkal — nemcsak az idősekkel! — való helyes bánásmódot is elsajátíthatnak. Sajnos túl sok panasz hangzik el a városban munkájukról.

Lassú víz...

Konkoly Lászlóné (Odessa XI. B.) március 5-én, az ebédszünetét kihasználva tért be a rökusi, 5. sz. postahivatalba, hogy OTP-részletet befizesse. Tartozásából öt darab csekket akart törleszteni — kerek összeget, egy címletben —, az ottani alkalmazott azonban csak összesítővel akarta felvenni a pénzt. Olvasónknál nem volt se papír, se toll, így egyszerre csak két csekket volt hajlandó átvenni az ablak mögött ülő postai dolgozó. A levél írója mégsem ment el dolgavégezetlenül, összesen háromszor állt sorba, míg végül csak „megszabadult” pénztől.

Levelét azzal zárja, hogy legközelebb csak az 1. számú postahivatalban fizeti be ezeket az összegeket, ott ugyanis: „azon igyekeznek, hogy minél egyszerűbben és gyorsabban intézzék el a várakozók ügyeit”.

Javítják az iskola- egészségügyet

A közelmúltban a Minisztertanács megtárgyalta az iskolaegészségügy helyzetét, illetve az ezzel kapcsolatos vizsgálat tapasztalatait, és határozatot hozott a további tennivalókról. A határozat végrehajtásának segítésére egészségügyi és oktatási szakemberekből koordinációs bizottság alakult.

Az egészségügyi Minisztérium felülvizsgálja az iskolaorvosok munkáját, s módosítja az iskolaorvosi hálózat működési szabályzatát.

Az iskolaorvosi vizsgálatokhoz új, korszerű törzslapot rendszeresítenek. Az iskolaegészségügyre vonatkozó, jelenleg érvényes jogszabályokat mind a két érdekelt tárca felülvizsgálja, az elavultakat érvénytelenítik, és helyettük új, korszerű jogszabályokat léptetnek majd életbe.

A művelődésügyi, a munkaügyi és az egészségügyi tárca vezetői együttes utasítást adnak ki. Ez tartalmazza majd azokat az elve-

ket, amelyek egészségügyi szempontból is iránymutatót adnak a pályaválasztási feladatokkal összefüggésben. Intézkedéseket dolgoznak ki annak érdekében, hogy a tanítézetek munkarendje, házirendje, a nevelési terv, a rendtartás az eddiginél hatékonyabban szolgálja a gyermekek egészségügyét és az oktatásügyet. Ide tartozik például a váltakozó tanítás jobb megszervezése, hogy az minél kevésbé jelentse a túltelhetést a diákoknak.

A koordinációs bizottság állást foglal amellett, hogy a jövőben az iskolaépítkezéseknél fordítsanak fokozott figyelmet a jó egészségügyi feltételek biztosítására, például világos, tágas tantermek, megfelelő méretű udvar kialakítására. Az iskolai tornatermekre vonatkozó köztöltés, amely szerint eddig csak 9x18-as méretűek lehettek, az idej esztendődtől megszűnt. Ezentúl a méretarányok megállapítását a kivitelezőre bízzák.

Rövid határidőre vállaljuk:

hegesztődinamók, csiszológépek, ventilátorok, szivattyúmotorok, búvárszivattyúk, targoncamotorok, transzformátorok, villamos fűrógépek

tekerceselését, javítását

Geika-üzem

Szeged, Petőfi Sándor sugárút 78.

Ezen a héten kizárólag panaszos levelek érkeztek szerkesztőségünkbe. S akiken csattan az ostor, ez alkalommal is a legnépszerűtlenebb foglalkozást üzik: a kereskedelemben, a közlekedésben és a postán dolgoznak. Általában becsülettel végzik dolgukat, ám kivételek vannak.

Vásárlás bosszúsággal

L. J.-né a DELTA Kereskedelmi Vállalat Kárász utcai üzletében „Elektron 24” televíziókészüléket akart vásárolni, 7500 forintért. A kiszemelt tévét bekapcsolta az elárúsító, pár perc múlva azonban csupán képet adott a készülék, hangot nem. Később hangot adott képet nem. Kénytelen volt az elárúsító a kirakatból bevenni az „Elektron 24”-et. Az első látásra hibátlan televízió a vásárló felfedezte, hogy a függőleges futást szabályozó gomb megsérült, egy másik gomb pedig hiányzott. Az elárúsító azonban megnyugtatta: lényegtelen hiányosság ez, fogóval lehet állítani a gombokat. Otthon a család áttanulmányozta a használati utasítást, melyből kiderült, nagyon is fontos szerepet töltenek be ezek a gombok, és az is, hogy minőségi bizonyítványt nem kaptak. Olvasónk azt írja, hogy antennadugaszokat is csak 20 forint

borravaló áron tudtak szerezni.

Ilyen előzmények után szerelőt hivatott a család. A szakember megállapította, hogy a készüléket előzőleg már felnyitották — és azok a bizonyos beállítógombok is rosszak. A levélíró szerint a tévé belseje pókhálós volt.

Olvasónk kérte az elárúsítót, hogy a tökéletesnek nem mondható tévét cserélje ki. Elő is került a raktárból egy kifogástalan készülék, két antennadugóval, mire a lakásba került a televízió, csodák csodája, a dugókat tartalmazó kis tasak eltűnt. A levél írója harmadszorra is kénytelen volt visszamenni az üzletbe. Kérését némi magyarázkodás után végül is teljesítették, s végre ennyire utánajárás árán este élvezhette a család a nem is potom pénzért vásárolt televízió műsorát.

Valóban, miért is nem lehetett elősre ugyanerre a végeredményre jutni?

Válaszol az illetékes

Lapunk február 14-i számában „Kérés a DEGAZ-hoz” címmel cikk jelent meg, melyre dr. Varga János, a DEGAZ igazgatója válaszolt.

Fogyasztók panaszának és mások hasonló problémáinak megoldására intézkedést tettünk. Már korábban, 1972 nyarán a Deák Ferenc utca 24—26. szám alatt megnyitottuk bemutatótermünket, ahol naponta 7-től 18 óráig lehet a számlákat kiegyenlíteni, és ugyanitt a pénzeszedő is fogadóórát tart hetenként három alkalommal, szerdán és szombaton fél 7-től fél 8-ig, kedden pedig 15-től 16 óráig.

Ha ez a megoldás nem felel meg, a postán is feladhathó a pénz a vállalat címére.

Egy megjegyzésünk volna csupán fogyasztók részére. A pénzeszedők kötelezettségeket nyolcórás munkaidőben teljesítik, és ennek az esti órákra csoportosítása nem lehetséges. A pénzeszedők — ezen túlmenően — havonta 1500—1600 fogyasztót nem képesek úgy felkeresni, hogy mindegyiknél számolhassanak a fizetési napokkal is.

Postaládánkbán február 28-án Balesetveszély címmel cikk jelent meg, Erre Sipos Mihály, a Délmagyarországi Építő Vállalat igazgatója válaszolt.

Már a cikk megjelenése előtti napokban a 710. számú létesítményi főmérnökség területén beállítottak két nyugdíjas dolgozót állandó örként, akik a munkaidő és a sötétedés után, valamint a munkaszüneti napokon vigyáznak az építkezés környékén.

Azóta az ellenőrzések során nem tapasztalták, hogy a gyerekek vagy illetéktelen személyek a 16 tantermes iskola és a szolgáltató létesítmények területén tartózkodnának.



Petőfi napja

„Ezt a napot Petőfi napjának nevezte a magyar nép; mert ezt a napot ő állította meg az égen, hogy alatta végigkúzdhesse a nemzet hosszúra nyúlt harcát szabadsága ellenségeivel. Egy reggeltől estig tartó fényes álom volt ez az egész nap. Egy folytonos gyönyör, mely olyan édes, hogy szinte fáj.”

Az Auditorium Maximum lépcsős termében nincs egyetlen üres hely sem. Fialtók töltik meg a sorokat. Pelyhedző bajszú középiskolások és torzonborz egyetemisták, frissen borotvált fiúk, fehér ingben, nyakendősön, miniszoknyás tizen- meg huszonevesek. Újraélik a történelmet...

1848. március 15-ét, Petőfi napját idézi az Egyetemi Színpad együttese a költő-suhanc naplója alapján. Úgy idézi tiszteletlenül és mámorító napot, hogy újrálji és velünk is átélte. Nincsenek sötét öltönyök, merev kosztűmök, krétafehér egyenblúzok, nincsenek dobogók és talpatok és nincsen versek egymásutánja sem. Kopott farmernadrágok vannak, átzizzadt trokók, csapzott szakállak, lobogó hajak. És ének, vers, ütemes taps, dobogás, sodró, magával ragadó szuggesztív lendület. Azzal becsülik a költőt, hogy leiszóllítják a talpatoktól, azzal hűségeket a naphoz, hogy a maguk képeire formálják. Ez a tenyérnyi játéktér most a Pilvax és a múzeumkert, a pesti egyetem és a körút, Tánácsics börtöne és Landerer nyomdaja. Idezik a napot énekszóval, kántálva. Dobban a láb, recsen a parkett, zúg az ütemes taps. Szenvednek és szenvedtetnek. S a litánizva előadott napló-részletek között fölragyog egy-egy költemény.

— Egyre gyakrabban vetődik fel bennünk a kérdés: lehet-e napjainkban forradalmiságról beszélni, s ha igen, mi a korszerű tartalma ma, a huszadik század hetvenes éveiben Magyarországon?

— Véleményem szerint a forradalmiságról nem beszélni kell. A forradalmiság aktív cselekvés. Tettek sorozata. Azt, hogy ki lehet forradalmár, nem kinevezés és nem népszavazás dönti el. Bonyolultabb ügy ez, mint egyetlen roham.

— A forradalmak mindig egyértelműek voltak. A barikádok egyik oldalán a forradalom védői, velük szemben az ellenségei álltak. Nem volt terepszín, csak vörös volt, lánctól meg vértől.

— El kell, hogy keserítselek. A magyarországi forradalmak vér nélküli akciók voltak. S mégis voltak, s ma is vannak forradalmárok. A

forradalmárság nem köthető barikádok utcaköveivel és egyszeri rohamokhoz.

Egyre nő a daguerrotípiá. Petőfi Sándor egyetlen hiteles arca a karcos és homályos ezüstlapon. Elmosódó kölyökarc. A szeme... poklok, tüzes kráterek. A szemek... tiszta források, csillogok az éjszakában. Dac és önbecsülés, bizakodás és büszkeség, önfeláldozás és hit, rettenet és rettenhetetlenség. Ezek a szemek a forradalom és a költészet virágszirmai. Ezek a szemek a forradalom és a költészet tűzfészkei.

A mozgás, járkálás, dobolás, ének, lendület egy pillanatra sem lankad. Megrogyva, fölállva, leverve és új erőre kapva, majd ismét megtorpanva és újra győzedelmeskedve el a forradalom lángja. Fölragyogtatják őket, tizenhatan az Auditorium Maximum játékerén. Repülnek a lányok az izmos fiúkarok lendületétől, gravitációt cáfolva, vonaglanak az utolsókarú rúgó rend gőrcselben, szinte száll a vállakon a kiszabadító Tánácsics — az emberpiramis csúcson a forradalom tüze. Kolomp szól, korbács pattog, kereplő jajong, gitár peng. Lábdobogás, kurjantás, ének, ütemes taps. Üvöltött, utottott, kántált verssorok... Egy óra a történelem forrongó viharába.

„Azt határoztuk, hogy sorra járjuk az egyetemi ifjúságot... A lelkesedés óriási méreteket öltött...”

Egyetemisták 1973-ban:

— Bennünk is élnek nagy és szép szándékok a forradalmi tettek, de csak képzeletünkben élhetjük át ezeket. Nagyon sok olyan jelenéget tapasztalunk, amely azt bizonyítja, hogy hozzá kell idomulnunk a kisszerű

élethez, a kompromisszumokkal teli szürkeséghez, a menetrendszerű unalomhoz.

— Igaz, napjainkból származtatták a nyíltzini forradalmak lelket és öklöt emelő tetteit, s aki ma forradalmárnak kiáltja ki magát, az valamiféle állazadás bajnoka.

— Sőt, a „kozmosz szerepet”, a „szeretet-nemzedék” jelszavai mögé bújnak napjaink valóságos problémái elől.

— Sokan vannak, akik a nyíltzini harcok idején, a szemtől szembe összecsapások pillanataiban érzik jól magukat, akik számára csak ez a forradalom. Ez azonban téves valóságismeret, mely csak a felszínt látja, s a lényegét nem.

— A forradalmiság itt és most valóban nem ígér egyetlen rohammal megoldható, látványos sikereket. Bonyolult korunkban az az igazi forradalmár, aki a szocialista építőmunkát tudatosan, szívós kitarással segíti a maga frontján minden ünnep- és hétköznapon.

„Ma született a magyar szabadság... Üdvözlegety születés napján magyar szabadság! először is én üdvözlelek, ki imádkoztam és küzdöttem érte, üdvözlelek oly magas örömmel, amilyen mély volt fájdalom, midőn még nélkülözhetünk tégedet! Oh, szabadságunk, édes-kedves újszülött, légy hosszú életű e földön...”

A történelem nem állóvíz. Bonyolult, dinamikus fejlődő folyamat. A forradalmiság is ilyen. Megörzi elődei példáját, és kimunkálja a maga célját. Petőfi napja termékenyítő és ösztönző példa mindannyiunk számára.

Tandi Lajos

Emlékest

Hazai és külföldi folyóiratok Petőfi-számokkal, évfordulóra megjelent könyvekkel, képzőművészeti alkotásokkal, kisebb és nagyobb ünnepekkel, szavalóversenyekkel — ki tudja felsorolni még miképpen idézi-ünnepli ország-világ a költőt. A mi Petőfi-estünk, szegedieké, tegnap volt a Tisza Szálló hangversenytermében.

— Az irodalmi összeállítás — Pálffy Katalin munkája — éppúgy, mint dr. Csetri Lajos egyetemi adjunktus bevezetője indult a múltból-történelemből, bemutatott forradalom előtti erjedést, aztán a csúcst, majd felvilágotlanta a hamu alá temetett parázs fényét. Végül —

és tulajdonképpen mindvégig is — mához zengő, igaz-szép szavakat hallottunk, mai költő, Juhász Ferenc szavait. Az emlékestek Petőfi-verseit most Puskin, Jan Neruda, Henri Ibsen, Fodor András, József Attila, Gábor Zoltán, Juhász Gyula és mások művei is öveztek, a forradalom magyar vezére az európai legjobbakkal szóló egy hangon — ez tette különössé, egyedivé az ünnepeket. Bodor Tibor, Kovács János, Margittay Ági, Martin Márta, Tolnai Miklós, Újlaki Károly színművészek tolmácsolták a műveket. Margittay Ági előadása (Az országgyűléshez) élményt adott, csakúgy, mint Gyimesi László zongorajátéka.